Rimsko Katoliška Cerkev

Jakob Lorber, ki se ga je zaradi njegove Notranje besede občasno polotil nemir, je v svojo lastno pomiritev in v pomirjenje nekaterih dvomljivcev v njegovi okolici 20. avgusta 1840 prejel zelo pomembno besedo (Nebeški darovi, str. 97), ki se je nanašala na nebeškemu Očetu všečen odnos do cerkve, zlasti do rimsko katoliške: »Ali je hvalevredna, če otroci zapustijo svojo bolno mater in trpeči želijo smrt zavoljo njenih mnogih tegob?- Jaz pravim rimska cerkev je vlačuga; a vendar ste bili rojeni v njej in ste prvo mleko otroštva sesali iz njenih prsi. Najprej vas je naučila izgovoriti Moje ime, hranila vas je kot prav nežna mati in vam je prepovedala zgolj sladkanje s tistimi jedmi, ki bi vam pokvarile želodec. S tem je v vas vzbudila tek za močnejše jedi duše in duha, ki vam jih po Moji volji nikdar niso pridržali, tako da ste se lahko po mili volji gostili. In še dandanašnji se gostite v njenem krilu kot le malokateri.

Kako torej, da zdaj z Jakobom in Janezom kličete: »Gospod, daj naj strela in žveplo dežujeta na njeno bolno glavo!«? - Poslušajte, tukaj še ni kaj dosti prave ljubezni na spregled! Mar menite, da je uničenje pot k poboljšanju? O, nikakor ne, tukaj se prav gnusno motite. Tako so menili tudi vsi ustanovitelji sekt. Pa so se tudi oni zelo motili in posledica je bila: razdor med brati, vojna, morije in strahote vseh vrst! Ali lahko morda kakšna sekta trdi: »Moj nauk ni potrjen s krvjo bratov!«?

Glejte, ona, Rimljanka, je tista zakonolomska ženska, ki bi morala biti kamenjana. Jaz pa tudi tukaj pravim:«Kdor je med vami brez greha, naj prvi vrže kamen nanjo!« (Jn 8,7; op. prev.) - Spet je kanaanska ženska, ki ima močno vero ter veliko ljubezni. - Tudi je ženska, ki je dvanajst let trpela za krvotokom in Mi je iz Moje obleke ukradla ozdravljenje, ker je premogla veliko vere in ljubezni. - In vnovič je kakor velika vlačuga in kasneje spokornica Magdalena, ki je mazilila Moje noge. (Za primerjavo: Lk 7, 37-50; op. prev,-) - Rimska cerkev se lahko pojavlja v vseh teh osebah.«

Na 98. strani Gospod nadaljuje: »Ta vlačuga je vzgojila že zelo veliko dobrih otrok in je s tem mazilila Moje noge, zato ji Jaz hočem pomagati in jo gledati, da se bo spokorila; kajti mnogo je grešila, vendar tudi mnogo ljubila!

Vam pa Jaz pravim, da ste bili v njej rojeni in krščeni, zatorej ji tudi ne smete želeti uničenja, temveč ozdravitve. Dajem vam balzam in v vas zdravim dednega zla. Živite torej sedaj po danih pravilih, pa vas bo cerkev spoštovala. In če bo na vas spoznala čudeže, bo sama zahtevala balzama in bo na tihem zacelila mnoge od svojih ran. Če pa hočete odpasti od nje, bo vaše brate doseglo le malo blagoslova!«

....»Jaz vas bom varoval in Moje delo bo neovirano prišlo na dan kot velik magnet, ki bo vse potegnil nase. . .« ... »V nebesih se bodo angeli devetindevetdesetkrat bolj veselili spokorjenega grešnika kot prav toliko pravičnih, ki menijo, da so upravičeni z Mojo polno besedo. - Resnično vam povem: Luter, Kalvin, Melanchthon (gr., pravi priimek Schwarzerd - črna zemlja, nemški humanist in reformator; op. prev.) in še veliko drugih ne odtehtajo enega Janeza od Križa, niti enega Janeza od Boga (8.3.1495 - 8.3.1550, po srečanju z Janezom iz Avile si je za nalogo zadal skrb za

bolne, leta 1540 je v Granadi odprl bolnišnico; združenje, ki ga je ustanovil, je leta 1572 prevzelo pravila avguštincev, kasneje se iz njega izoblikuje 'red usmiljenih bratov'; op. prev.), niti enega Frančiška, niti enega Tomaža Kempčana (Thomas a Kempis, 1380-1471, menih - avguštinec, srednjeveški teolog, mistični pisatelj; op. prev.), niti enega Taulerusa (okoli leta 1300 -15.6.1361, nemški teolog in mistik), niti ene Terezije in še mnogih tisočih drugih zraven;« (V veri prvoimenovanih je prevladala razumska, dogmatska verska pravičnost, medtem ko je pri velikih mistikih in junakih Božje ljubezni prevladala izpolnjenost z Božjo prisrčnostjo in srčno pobožnostjo. V Lorberjevem preroštvu ima razmišljanje s srcem vselej prednost pred razumskim razmišljanjem.)

V »stari ropotarnici« moder človek pogosto najde velike zaprašene zaklade. Prah naj obriše, čisto zlato pa zbira v svoji (notranji) zakladnici. Dobesedno se nadalje glasi: »Taisto storite tudi vi - Kajti zapisano je: »Pustite otročiče, naj pridejo k Meni, ne branite jim; kajti takih je Božje kraljestvo.« In kdor ne bo takšen kot oni, tako dolgo ne bo prišel v Moje kraljestvo, dokler ne postane kot oni, ki ne tuhtajo, temveč v preproščini verjamejo staršem na besedo in se po njej ravnajo; in celo ko po Moji milosti odrastejo, še zmeraj spoštujejo njihovo besedo, čeprav tega ne potrebujejo.«

Predhodna omemba Martina Lutra prav gotovo ne misli razvrednotiti. Dragoceno dopolnitev najde v Lorberjevem delu o onstranstvu »Škof Martin«. Tukaj v 5. poglavju, 2, Peter - v podobi angela še ne spoznan kot Peter - izreče škofu Martinu, ki je malo prej umrl, te besede, ko škof Martin na majhni trikotni mizi v svoji skrajni zadregi vidi ležati Lutrov prevod Svetega Pisma Stare in Nove Zaveze: »Le kaj ti je Luter kdajkoli storil, da ob velikem zaničevanju tega moža, zaničuješ tudi njegov kar najbolj zvesti prevod Svetega Pisma, ko pa vendar ne vsebuje prav čisto nič drugega kot čisto Božjo besedo?

Glej, četudi Luter ni bil ravno takšen človek, o katerem bi z vso pravico lahko rekli: »Bil je mož po Božjem srcu!«, pa je vendarle bil nadvse boljši kot premnogi iz tvoje cerkve, ki se hlinijo kot da so oni edini pravični in najpopolnejši, pa so resnično najmanj popolni in zadnji med zadnjimi! Edino on je sredi nezaslišano mračne babilonske noči našel hvalevreden pogum, da je človeštvu znova prinesel čisto Božjo besedo in ga je tako popeljal na pravo Gospodovo pot..., - če pa je Luter v Gospodovem imenu tako deloval, povej, kakšen razlog imaš tedaj ti, da tako zavračaš in zaničuješ tega vrednega moža?« ...

Dr. Rainer Uhlmann
Tako je govoril Gospod